ARTLARI
p ve
ye Karşı
ARILI İLAÇ
İNLİ
İPİN
dir.
ASPİRİN
RRUF
PLARI
miye Plânı
Lira
kramiyeler
1oooo Lira
5ooo "
1ooo "
ralık bir
açtırınız.
R K
ARET
NKASI
hi: 1914)
esi: Tel 24478
ansı: Tel. 80481

AYDEDE

No. 91 — 88
ÇARŞAMBA 9 Mart 1949
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar tam mânasile bitaraf siyasî hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2. TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Tesis tarihi: 1922
Telgraf: Aydede — İstanbul
Telefon - 25100 — Posta Kutusu: 816

SUDA NAKIŞLAR

En İyi Satış

Evvelâ kendimizi tenkit etmeğe ve bunu müsamaha ile karşılamağa alışalım: Sütlüce infilâkını bazı gaztelerimiz pek feci resimler koyup çok müthiş röportajlar yaptırmak suretile âdeta satışa vasıta ittihaz ettikleri şüphesi uyandıracak şekilde ele aldılar. Gayeleri menfaat temini değildi, elbette... Gazetecilik rekabeti idi. Fakat o gayretkeşliğin iyi tesir bırakmadığını yüzlerce okuyucudan işittik, biz bile teessüre kapılmaktan kendimizi alamadık.

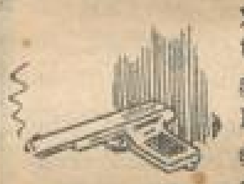

Hattâ vapurlarda, tramvaylarda çoluk çocuğun bu — ancak resmi tahkikat yapanların belki işine yarayacak — korkunç, tüyler ürpertici, rüyalara girip uyku kaçırtıcı, hattâ istidadı olanlar da akıl oynatıcı, akıl müvazenesini bozucu fotoğraflara bakarken kapıldıkları dehşetten ürktüğümüzü de ilâve ve itiraf edelim. Allah öyle facialardan memleketimizi esirgesin. Şimdi hem facialardan, hem de facia resimlerile dolu gazetelerle karşılaşmaktan korkuyoruz!

Bilirsiniz ki dünyanın ağır başlı gazeteleri o gibi hâdiselerde kendilerine bir had hudud tayin ederler. Umumî sıhhate dokunacak ve ruh teşevvüşüne sebep olacak tafsilâtı hafifletirler. Resim bahsinde ise daha temkinli davranırlar. Aktualite filimlerinde de fazlasına gitmek cihetine yanaşılmaz. Sadece bir fikir vermekle iktifa olunur.

Bizim de o makûl ve ciddî çığırdan ayrılmamamız lâzımdır. İnşaallah ne yeni bir facia olur, ne de gazetelerde halka delik deşik cesetlerle kol, bacak parçaları, çatlamış kafa tasları, dehşet ve ıztırapla sırıtmış ölü çehreleri seyrettiririz.

Aman, pehlivanlarımız boyuna Avrupalara, Amerikalara gitsinler, güreşip dursunlar.... Gazetelerimiz de bu aslanların heybetli resimlerile süslensin ve kapış kapış satılsın.

AYDEDE

YENİ TÜRKÇE!

Kadın — Sus bakalım, tam konuşacak sırayı buldun!
Çocuk — Cahilleşme be anne! Elbette konuşurum, görmüyor musun oturumdayım!...

HARP AÇMAK LÂZIM!

Haftanın Sütlüceden sonra insanı bir başka bakımdan dehşete düşüren hâdisesi Belediye fen heyeti baş mühendisi ile mühendislerinden birinin rüşvet alırken cürmü meşhud halinde yakalanmaları ve tevkifhaneye gönderilmeleridir.

Filvaki bu işde yangın, infilâk, ölüm gibi ilk nazarda korkunç bir cihet yok gibi görünüyor. Fakat düşünülürse o iki fen adamının iki yüz papele avuç açacak derecede sukuta uğramalarını, suiistimallerden, irtikâb ve irtişalardan derd yanılıp tedbir alınması düşünüldüğü sırada ne hale düştüğümüzü meydana koymak itibarile mühim bir hâdise, içtimaî ve ahlâkî bir facia saymaktan kendimizi alamayız.

Rüşvet piyasasını ne kadar da düşürmüşler! İki yüz liraya indirmişler; adam başına yüzer papele! Bu para bilmem hangi cemiyet ve müessesenin vereceği baloda bir gecelik içki, vestiyer, bahşiş masrafını güç karşılar. Vah vah! Oralarda frak sırtta, kadeh elde, bayan kolda zevk ve safaya dalmışlar arasında, hem de yüksek bir tahsil payesi taşıyan öyle şahıslarda mı var?

Ne günlere kaldık, ey Gazi Hünkâr? "mücadele,, yetmez harb açmak lâzım.

Korkunuz mu Var?

Bir ceza evleri umum müdürlüğümüz; onun da müdürleri, şefleri, daktiloları, gardiyanları vardır. Fakat ay geçmez ki, ceza evlerinde kanlı bir vak'a olmasın, bıçakla (!) bir mahkûm yaralanmasın veya öldürülmesin.

Bu sefer de Malatya ceza evinde hem de kumar yüzünden mahkûmlar birbirlerine girmişler, iki mahkûm yaralanmış, eli bıçaklı sağlamları jandarma baş çavuşuna da hücum etmişler!

Bir de şehirlerde tabanca, bıçak taşıyanlarla mücadele etmeğe kalkıyoruz. Halbuki elimizin altında, dört duvar arasında bulunan kanlı kaatillerin belinden daha bıçaklarını alamadık. Anlayamadık ki, hapishanelere girenlerden korkuyor muyuz yoksa?

"Müstehcen„ Furyası!

Bir müddettir İsanbul savcılığı müstehcen neşriyatı toplatmakla meşguldür. Bilmem hangi mecmuanın dört nüshası birden, âr ve hayadan mahrum görülerek kanunun verdiği salâhiyetle ortadan kaldırtıldı.

Başka bir mecmua da yine o sebeplerden, daha ilk nüshasında toplatılmıştır. Peki ama polis, işini gücünü bırakıp, dükkân dükkân gezerek haftada bir kaç defa, muntazaman müstehcen neşriyat peşinden koşacak? Kaldı ki o toplama işi tam olarak yerine de getirilemiyor.

Bu kabil neşriyat gittikçe artmaktadır. Ne olacak sonu? Adliye makamı, tıpkı gazeteleri tevzi ile meşgul bayiler gibi bir teşkilât kurmak zorunada mı kalacak?

Basın kanunu yeniden hazırlanırken o nokta üzerinde de durmalı ve işe pratik bir şekil verilmelidir.

Şiddetli muhalefet, sövüp sayma rağbetten düşeli beri kâr kapısını açık saçık resimlerde ve yazılarda bulanları, hele bunu meslek haline sokanları tabiidir ki iyi mânasile gazeteci sayamayız.

Gazeteciler cemiyetleri dışında birer lonca kurmaları daha doğru olur: (Müstehcen neşriyat sahip ve muharrirleri loncası)!

DÜNYA BUYA...

HIIIÇ!

Kapısının önünden geçiyordum, içimden:

— Dur ,şu oğlana uğrayayım, dedim, haylidir gördüğüm yok!

Çok eski bir arkadaşımdı. Bir zamanlar, ayni pansiyonda oturmuş, beraberce bir hayli gezmiş tozmuştuk. Bir birimize epi azizlikler de yapmamış değildik. Meselâ o, bir kızla tanıştı mı, ilk işi bana takdim etmek olurdu. Benim de ilk işim o kızı, arkadaşımın elinden almak!.. Onunda başka türlü hareket ettiğini söyleyemem. Sonraları yollarımız ayrıldı: O mektebini bitirmiş, yüksek mühendis olmuştu. Bendeniz de malûm.

— Vay canımın içi! Nereden çıktın?

Öpüştük, karşılıklı sigaralarımızı tüttürdük, sordum:

— Eee... Ne var ne yok bakalım?

O, iflâs etmiş bir tüccar tavrile omuzlarını kaldırdı, bir hecelik cevabını verdi:

— Hiiiç!

Bilmem, neden ve niçin? Birden irkildim. Gözlerim, arkadaşımın gözlerine saplandı, uzun müddet kaldı. Sonra yazıhanesine baktım; üzerine bir çizgi bile çekilmemiş bem beyaz kâğıtlarını, uzun zamandanberi uyku hastalığı geçiren bir insan gibi masaya serilmiş gönyelerini, pergellerini, cedvellerini süzdüm. Evet, arkadaşımın yaptığı hiçti! Cebinde kocaman şahadetnamesi, isminin evvelinde: "Yüksek mühendis,, unvanı olduğu halde, o "Hiç,, yapıyor, "Hiç,, biçiyordu.

Köyleri kasabalara, kasabaları vilâyetlere bağlayan muntazam şoseler olmayan, derelerinin, nehirlerinin bir çoğunun üzerinde köprü bulunmıyan şu harap, bakımsız memlekette bir yüksek mühendisten alınacak cevap bu mu olmalıydı? Birden kan tepeme çıktı. Bu kırk yıllık dostumun gırtlağına sarılmak, ondan yaptığı tahsilin hesabını sormak istedim. Fakat gözlerim, masanın üzerindeki gazeteye ilişince hiddetimin yersiz olduğuna hükmettim: gazetede manşetler, yaralanmış insan resimleri vardı; Sütlücedeki infilâkın tafsilâtını veriyordu.

Düşündüm: böyle mahalle arası denilecek bir yerde silâh, top, mermi fabrikası inşa edilmemesi için alâkalılar ne yapmışlardı? Hiç. İstemeye istemeye kafam karıştı; umumî hayatımız, bütün milleti alâkadar eden meseleler gözümün önünden geçmeğe başladı: Şu, iktısadî keşmekeş nedir? Bundan kurtulmak imkânı yok mudur? İktısat ûlemamız, mütehassıslarımız neredeler, ne yapıyorlar, ne yaptılar? Hiç..

Hattâ, daha ileriye gitsek, en koyu muhalifi yakalasak, o da hakkı teslim eder bir azıt olsa ve sorsak.

— Mitingler falan bir yana. Şimdiye kadar müsbet olarak ne iş yaptınız?

Alacağınız cevap, mutlak bu olacaktır:

— **Hiç!**

Ayni suali muvafıka sorsanız, gözlerini bile kırpmadan yüzünüze şöyle haykıracaktır:

— **Hiiiç!**

Ayağa kalktım, arkadaşımın sırtını okşadım. Onca mânası meçhul, fakat bence pek sarih olan şu kelimeleri mırıldandım:

— Evet, haklısın!

Ertuğrul ŞEVKET

Pedagog — Köprü altlarında sürünen şu mâsum yavruları bulundukları çirkeften kurtarıp cemiyete emanet etmeliyiz.

Sosyolog — Peki ama üstad, ya cemiyeti kime emanet edelim?

● BU DA BİR HESAP ●

Hepimizin tabiatile bir baba ve bir anamız vardır; ikişer tane de büyük baba ve analarımız. Üçüncü göbekte bunların sayısı 8 i bulur; dördüncü göbekte 16, beşince 32, altıncıda 64 dür. Yedi göbek ecdada malik olduğunu söyleyenlerin sadece büyük babalarının ve analarının isimlerini saymaları bile imkânsızdır.

Eğer bu hesap üzerinden gidersek on birinci göbekte 1000 dede ve ninemiz olması lâzımgelir. Yirminci göbekte ise bunların miktarı 1 milyon, otuzuncuda yarım milyardır. Otuzuncu göbek, bugün yaşayan bir adamın takriben milâdın bininci senesinde hayatta bulunan dedeleri demektir.

949 seneye yarım milyar ecdat sığıyor!

Yine Matbuat Tarihimize Bakışlardan

5 temmuz 1931 tarihinde Büyük Millet Meclisi içtimaından iktibaslar:

★ " Bunlar — Gazeteciler — şad ve tenviran için yazı yazmazlar, yılan gibi zehir kusarlar! (bravo sesleri) bunun ismine de muhalefet diyorlar. Efendiler; bunun adı açıkça, düpedüz hiyanettir. (bravo sesleri, alkışlar, alçaklıktır sesleri)

Hamdi (Mersin)

★ "...Memlekti idare eden fırkanın ufak bir zaafı Balkan harbi felâketini doğurdu. Onun için memleketi idare eden fırka bu millete karşı büyük bir vazife karşısındadır. Çünkü bu sefillerin vaziyetini tamamen bu millete öğretmek ve göstermek borcumuzdur.

Rasih (Antalya)

★ Binaenaleyh iş bu raddeye gelmeden evvel hükûmetin bu babta esaslı tedbirler arayıp bulması hakikaten lâzımdır ve bu bihakkın kendisinden beklediğimiz bir vazifedir. Bu vazifenin ifasında teehhür vukua getirilmesi çok ağır mesuliyet, vebali mucib olacağını kaydetmeği zarurî görür ve hükûmetin bu babda ne düşünüyorsa sarahaten söylemesine intizaren kürsüyü terk ederim. (bravo sesleri, alkışlar).

Galip (Niğde)

★ Yüksek Riyasete:

"Hükûmetin mütalâa ve noktai nazarlarını dinledik. Matbuat hürriyetinin suiistimaline mani olmak üzere Büyük Meclise yakında tevdi edecekleri ifade olanunan kanun lâyihası şimdilik maksadı temine kâfi olacağı anlaşılmakta olduğundan hükûmete beyan itimad olunarak ruznameye geçilmesini teklif ederiz.,,

Ali (Afyon), Hasan Fehmi (Gümüşhane), Fuad (Rize), Kılıç Ali (Gaziantep), Aziz (Erzurum), M. Celâl (İzmir), Rasih (Antalya), Haydar Rüştü (Denizli), Rasim (Sivas), Hüsnü (Tokat), Aziz Samih (Erzincan), Necip Ali (Denizli), Doktor Saim (Manisa), Ali Münip (Giresun), Hasan Hayri (Edirne), Baha Tâli (Kars), Sait Azmi (Kayseri), Kemal (Kocaili), Daniş (Trabzon),..

Yine İngiliz An'aneciliği

Londra kalesi civarındaki köprü 1894 senesinde yapıldığı zaman parlomento bir romorkör satın alınması için bütçeye tahsisat koymuştu. Romorkör günün 24 saatinde istim üzerinde duracak ve müretebatı olan 6 gemici bunu, köprüye çarpacak gemilerin yardımına koşmak için kullanılacaktı.

O gündenberi hiç bir kaza vuku bulmadığı halde romorkör vazife başında beklemektedir. 1804 senesindenberi romorkör ve mürettebatı için sarfedilen para bir milyon doları bulmuştur; yani köprüye harcanan meblağın dörtte birini!

— TEFRİKA No. 16 —

Çocuk yine ses kesmeyince gelsin bura bura çimdik; veled cıyak, cıyak yaygarayı tutturunca ağzına mendili tıkama:

— Domuzun evlâdı, susacak mısın, oyksa seni şimdi çiğ, çiğ, hatır hutur yiyeyim mi? Ve derhal kalçasından hartadak ısırma...

Kayıkların bazılarında da yediden yetmişine kadar, sancı çeker gibi, elleri karnında, kasıklarda, iki yanına sallananlar. Kaç saattir su üstündeler, desturun sıkışmışlar. Kucaktaki maksumlar için kolayı denize tutuverdin mi olur biter; fakat anneleri, teyzeleri, hele anne anneleri neylesin?

Hatunlarda ne dövünme:

— Buralarda ne arıyordun alık karı? Sağlık selâmetle evden çıkmaz olaydın. Vallahi şimdi çattadan çatlayacağım, bu yaştan sonra illet olacağım!

Kızları eline, eteğine sarılıyor:

— Allah aşkına, peygamber aşkına bağıra bağıra konuşma. Duyuyorlar, bıyık altından gülüyorlar....

— Ecelle pençeelşirken el'âlemi mi düşüneceğim? Duyan duysun, zevklenen benden beş beter olsun!

Güneş enselerde boza pişiriyor, iki ahbap çavuş yüzleri al çuha mütemadiyen ter döküyorlardı. Sarıklı sucuyu çağırdı:

— Evlâd, bir kolayını bulup buraya gel; hararetten yanıyoruz!

Şekeri mi var nedir, dört bardak suyu ard arda dikti:

— Ölmüşlerinin canına değsin! Arkadaşa da ver!

Arkadaşı istemedi:

— Taam eylemedik, karnım boş, mide ve em'anı tesvis eder!..

— İçmene bak be sinyör, iki su bir ekmek yerine geçer.

Antuan berzahtan kurtulmağa, ötelere ulaşmağa çare düşünürken, yolu keşfedivermişti. Hemen ceketinin iç cebindeki partal cüzdanından 4 üncü Mecidî nişanının kırmızı rozetini yakasına taktı. Gerilerde dolaşan, güya asayişi koruyan devriyeye seselndi:

— Polis efendiler, bir az nezdimize takarrüp edin!

Kafalarına örttükleri kirli mendiller üstüne fesi geçirmiş, kır traşları bir parmak, amelimanda iki polis, sandalı yaklaştırdı. Beyrutlu yavaşca dedi ki:

— Zaptiye Nazırı âlisi beyefendi ile Hey'eti tahkikiye reisi ve Dersadaet jandarma alay kumandanı beyler teşrif edeceklerdi; buyurdular mı?

Polisler, bunları kıyafet tebdil etmiş sivil komiserler sanarak derhal başlarından mendilleri çıkardılar; göğüs düğmelerini iliklediler:

— Biz buralara nezaret ediyoruz. Nazır beyefendi hazretleri ihtimal öbür cihettedir. Arzu ederseniz karşıya geçmenizi temin edelim!

Öne düşerek açtılar yolu. İki ahbap çavuşun gözleri etrafta, hanımlarda. Ne kambur Bayramın sandalı var, ne de Huri ile Dürnev hanımdan nam ve nişan..

Kayıklardaki kadınların dili durmuyor:

— Şu koca kavuklu dombadizle solundaki iskemle kuklası da kim?

— Hallerine baksanıza, ikisi de fitil; posta olmuşlar muhakkak!..

— Yok, yok, kaazsker Ayı Raşit efendinin oğluyla damadı galiba!

Tanınmamak için yine başından sarığını çıkaran ve yüzünü saran molla bey, sandalın ortasına oturmuş bir halde, Huriye ile Dürnevi bulmak ümidile yarış sahasında dört dönüyorlar!...
(Roman resimlerinden)

Uçarı takımda da lâf atma:

— Hocafendi cpüüplü...peni topla!

— Bayıldım cakana be dızgallı!

— Yobazı bilemedin mi? Sülüklü imamı meşhur küplü Halid..

Moda burunu hizasındaki hakem dubasının arkasına varınca polisler (artık bize müsaade!) diyerek ayrıldılar. Sahil boyu karşısı kadar hınca hınç değil, nisbeten tenhacaydı. Dubadan kuru sıkı tabanca sesi gürler gürlemez molla yerinden sıçradı:

— Hay Allah belânı versin, boş bulundum, yüreğim ağzıma geldi!..

Çifte, iki çifte, dört çifte kürekli kayıkların sırası savulmuş, İngiliz, frenk Matmazellerinin futalarla yarışı başlamıştı. Matmazeller, sırtlarında beyaz ketenden tiril tiril fistan, hepsinde göğüs, kollar, bacaklar açık, öyle bir kürek çekmedeler ki etraftan alkışlar, el çırpışlar yağıyor; bravolar, yaşşalar ortalığı çınlatıyor.

Bizim molla hiç oralı değil. Yardağı arada bir kızlara göz kaydırırken, hemen Venüsü hatırlayıp, yüzünü Marmaraya çeviriyor..

Matmazellerden sonra yarışacak olan Düveli muazzama istasyonerlerinin filikaları dubanın arkasına dizilmişlerdi. İngilterenin İmogene, Fransanın Mouette, Almanyanın Loreley, Avusturyanın Taurus, İtalyanın Archimède sefinelerinin ve Rusyanın Tereç ganbotunun en seçme kürekçileri boy ölçüşecekler..

Bizimkiler karşıya vurdular. Devriye gezen polislere Antuan yine yakasındaki rozeti işaret ederek zabıta memuru tavrını takındı. Zaptiye nazırı beyefendi hazretlerile, şayed teşrif buyurmamışsa Üsküdar mutasarrıfı beyefendile behemahal görüşmek lâzım geldiği mavalını okudu.

O ana kadar bildiklere rastlamaktan hiç çekinmeyen, (adam sen de, beğenmiyen küçük kızını vermesin), diyen Molla bey ihtiyata riayeti unutmadı. Tanınmamak için sarığı çıkarıp fesi giydi. Kulağı ağrıyormuş gibi yazma mendili yüzüne bağladı ve yere çömeldi.

Zira sefaret muşlarının, ecnebi müessese ve şirket istimbotlarının, beylik çatanaların önünden geçecekler. Bu çatanalarda ya hatırlı bir ahbabı varsa? Çağırıp (yarışı beraber seyredelim) derse? O zat da teklifi kırılmıyacak kimselerdense? Çekilen bunca zahmet, mihnet boşa mı gitsin?

Moda iskelesinin yanında, bir mavnadan uzatılmış yağlı direğe yaklaştılar. Bir sürü çıplak adam, çoluk çocuk, direğin ucunda duran torbayı, içindeki 10 mecidiyeyi almağa çabalıyor; ayakları kayıp kayıp denize yuvarlanıyorlar; tekrar mavnaya tırmanarak torbaya seğirtirlerken teker meker yine aşağı düşüyorlar.

Yarış sahasının dönemeç noktasını, bakla tarlası önünü geçmişler, Yoğurtçu çayırı açıklarına varmışlardı. Ölür müsün, öldürürmüsün; sabır taşı gibi çattadan çatlar mısın?... Çifte kumrulardan eser yok.

Mollacağız, nefes nefese, harap perişan, avucu ile kalbinin üstünü uğuşturuyordu:

— Umduğuma uğradık, hem de öyle bir uğradık ki tam efradını cami, ağyarını mani surette. En ziyade, keş yerine, hımbıl yerine, salyası akan budalalar yerine konduğumuza yanıyorum. Şeytan diyor ki tatlı canına kıy, kendini denize atıp boğul git, bu işkenceden kurtul!

Coştukça coşuyor:

— Şu saatte kimbilir hangi çapkınlarla sohbetteler? Udlar, kemanlar, gazeller, şarkılarla zevk ve sefalar. Tabii, o sıcağa kar dayanmaz; arada da vuslat, sarmaş dolaş. Dilsiz orucunu boz, haçının, putunun aşkına lâf söyle sinyör. (Hayır efendi, aldanıyorsun. Seninki tamamile suizan; söylediklerin serapa iftira, serapa bühtan. Huri gençliği icabı bir az hoppaca, lâübali ise de min küllilvücuh afifedir; san'atın şaibelerden münezehtir) de, beni teselli et!

HURİ İLE DÜRNEV HANIM NERDEYMİŞLER

24 saattenberi ortalıktan sırra kadem basan Huri ile akıl hocası Dürnev hanımın nerede olduklarına gelelim:

Huriyenin kızlığında, daha kocaya varmadan evvelki meftunlarından, Beyoğlu caddei kebirinde, mesirelerde rastlar rastlamaz peşine düşenlerden mirasyedi bir paşazade vardı.

Mevheş lakabını taşıyan Hulki bey.

Sultan Aziz vezirlerinden olan, karunlara taş çıkartan babası üç yıl evvel vefat etmiş; hanlar, hamamlar, akarlar, Süleymaniyede bir konak, Anadolu hisarında bir yalı, Büyük çamlıcada bir köşk bırakmıştı.

Mahdum bey, lakabı üstünde, ay yüzlü, ancak otuzunda ve evliydi. Fındık kurdu gibi karısı, nur topu gibi bir oğlu vardı ama bunlar gözünde mi? Çok zendost, gezici, tozucu, konkordiyadan, kristaldan, Osman bey gazinosundan eksik olmuyor, şantözler, dansözler, Suriyeli rakkaseler, yüksek gradolu kokotlarla düşüp kalkıyor. Göksu, Kalender, Sarıyerin suları, hasılı bütün Boğaziçi mesirelerinin de gediklisi. Babasından kalan küflüleri harcayıp ılurarak boyuna zevk sürmede.

(Devamı var)

Fransada Bir Anket

Bir Fransız müessesesi ara sıra memlekette anketler yapar ve orta sınıf halkının fikirlerini öğrenerek umumî neticeleri bildirir. Son yaptığı bir soruşturma sonunda şu neticelere varmıştır:.

1 — Fransız orta sınıf halkı artık düellonun tarihe karıştığına kanidir.

2 — Haftalık mecmualarda okuduğu şeylere inanmamaktadır.

3 — Muhaceret ve seyahatı sevmez ve hiç bir zaman sevmemiştir.

4 — Eğer kendisine imkân verilse de kimlerle bir saat konuşmak istediği sorulsa üç kişiyi tercih eder: Stalin, Churchill ve Eisenhower.

5 — kendisinin ve çocuklarının Esperanto öğrenmelerini arzu eder.

6 — Fransız gramerinin sadeleşmesine taraftardır.

ŞAŞTIK AMMA...

İzmitten (Yeni Sabah) a bildirildiğine göre bir adam lokantaya girmiş, 85 köfte yedikten sonra üstüne de 5 bardak boza içmiş ve:

— Daha var mı ?

Demiş. Lokanta müşterileri hayrette kalmışlar. Evet, biz de şaştık. Ama 85 köfte ile 5 bardak bozanın parasını nasıl verdi? "Her gün öyle yemek yiyorsa para nasıl dayandırıyor?„ diye!

Vurguncu veya mirasyedi olmadıkça bu zamanda oburluktan büyük felâket tasavvur edilemez.

Piyanodaki Cin

Bir devriye polisi dolaşırken bir evden çağırıldı. Evin sakinleri tarafından kendisine, hiç bir insan eli dokunmadığı halde piyanoların kendi kendine çaldığı haber verildi. Gece hırsızlarını yakalamakta bilhassa mahir olan polis memuru, piyanonun yanına ihtiyatla yaklaştı ve tuşları örten kapağı kaldırdı. Derhal dışarıya bir fare sıçradı!

• Vasati Yaş Nispetleri •

Dünyanın muhtelif memleketlerinde vasati ömür ne kadardır bilir misiniz?

İşte, aşağıda gösterildiği gibidir:

★ En başta Yeni Zelânda gelir. En yüksek nisbet 66 yaştır.

★ Arkasından 65 yaş ile Holanda ve Avusturya yer alır.

★ İskandinavyada vasatî yaş 63, İngilterede 62 dir.

★ Bundan sonra birdenbire ömür endeksi düşer. Almanyada, İsviçrede, Amerikada, Fransa, İtalya ve Rusyada 43 dür.

★ En aşağı dereceyi Mısır ile Hindistan kaydetmektedir.

KÖPEK İSTİLASI

Kuduz vak'alarının çoğalması ve başı boş köpeklerle mücadele hakkında söyelnen sözler henüz kulaklarımızda çınlamatkadır ve yazılan yazıların ise mürekkebi daha henüz kurumamıştır. Hal böyle iken

— Her işimizde olduğu gibi — bu mücadele sevdası da ilk hızını kaybetmiş, tavsamıştrı.

Fener yolu, Selâmi çeşme, Göztepe semtleri başı boş köpeklerin cirid oynamakla kaldıkları yerler olmaktan çıkmış, bu köpeklerin insanlara ilânı harb ettikleri bir saha haline gelmiştir. Netekim, geçen gün, güpe gündüz, sokak kapısının önünde misafir geçirmekte olan 10-11 yaşlarında küçücük bir kızcağız, annesinin gözü önünde bu köpeklerden birinin hücumuna uğramış, vücudunun bir çok yerinden tehlikeli bir surette yaralanmıştır.

Bu semtlerde oturanların hayatları tehlikededir. Alâkalılar Sütlüce fabrikasının mermi yaptığından haberleri olmadığını söyleyebilirler amma, başı boş köpeklerden haberleri olmadığını iddia edemezler. Hem iddia etmemeleri için de bu yazıyı yazıyoruz!

Bari Uzak Olsalar !

Bir futbol maçında adamakıllı hırpalanmış olan bir hakemin yeni maçı yaklaşırken gittiği bir falcı ona:

— Sizi yeşil bir meydanda görüyorum. Sağa sola koşuyorsunuz... O! Arkanızda da çok heyecanlı bir kalabalık var... Bu kalabalık sizi takip ediyor.

Hakem, korkarak:

— Kalabalıkla aramda ne kadar mesafe var?

HASTA!

Amerika — İşte seni kurtaracak ilâçlar....
Rusya — Elimdekinden bir enjeksiyon her şeyi değiştirir, bir şeyciği kalmaz!

DÜNYANIN ŞEKLİ

Muallim Orhana sordu:

— Dünya yuvarlak mıdır?

Cevap kısaca:

— Hayır efendim!

Muallim:

— Değil mi? diye haykırdı. Öyleyse düz müdür Orhan? Orhanın cevabı ikinci defa yine (Hayır!.) dı. Muallim gülerek:

— Peki öyleyse, dedi, dünya eğer yuvarlak veya düz değilse, söyle bakalım nedir?

Orhan emniyetle cevap verdi.

— Babam dünyanın çarpık olduğunu söylüyor!..

Bir dokun

KAZA ve KADER

Vapurda kulak misafiri olduğum bir muhavere:

— Sütlücedeki infilâk faciasına çok üzüldüm. Bir sürü insan kaybettik.

— Evet... Fakat ne yaparsın Kaza ve kaderin önüne geçilmez.

— O nasıl lâkırdı?

— Basbayağı lâkırdı işte. Onların mukadderatı böyle imiş.

— Neden öyle olsun?

— Tabii değil mi ya? Ecelleri bu yüzden olmasaydı gidip de fabrikada çalışmazlardı.

— Fabrikada çalışmayanlardan da ölenler var. Altı tane itfaiye neferi de o faciada kurban gitti.

— Mukadderat dedim ya.

— Dinamitlerin infilâkına ne dersin?

— Bu da tabii değil mi?

— Neden tabii oluyormuş? Binanın döşemeleri tahta olmasaymış yangın süratle genişlemez, dinamitlere sirayet etmezmiş. Facianın asıl sebebi bu imiş.

— Adam sen de! Kulak asma öyle lâflara. Bunların hepsi kaza ve kaderdir. Patlayacağı varsa yedi kat yerin dibinde olsa gene patlar. Yanar dağları görmüyor musun?

— İtfaiye ateşi önlemeseydi bir depoya da sirayet etseymiş orada bulunan iki bin mermi de patlayacakmış.

— Patlar ya. Ateşle barut bir arada durur mu?

— Gazeteleri okumadın mı sen? İki bin mermi de patlasaydı o civarda canlı mahlûk kalmayacaktı.

— Eh, patlamadığına göre, onların eceli gelmemiş.

— Demek iki bin mermi de patlayıp daha bir çok insan ölseydi ecellerile ölmüş sayılacaklardı?

— Ona şüphe mi var? Eceli gelmeyen insan ölmez. Ecel geldi cana, baş ağrısı bahane.

— Neler söylüyorsun yahu? Fabrikada bu gibi tehlikeleri önlemek için icabeden tedbirler evvelden alınmış olsaydı...

— Nafile... Takdir, tedbire uymaz.

— Şehrin içinde cephane fabrikası işletmek...

—Ne çıkar bundan? Fabrika dağın başında da olsaydı kazara yangın çıkıp da barutlar patlayınca adamlar gene ölmiyecekler miydi?

— Peki amma öbür mermilerin de patlamasını düşünmüyor musun? Yalnız fabrikadakiler değil, evlerinde oturanlar da öleceklerdi.

— Hayır, ecel gelmeyince hiç bir şey olmaz. Görüyorsun ki patlamadı, ölmediler. Kaderleri böyle imiş.

— Sen şuracıkta beni patlatacaksın vallahi. Demek kazaya, kadere, ecele itikadın bu kadar sağlam?

— Elbette... Söyledim ya, kazanın, kaderin önüne geçilmez, ecelin ne zaman geleceği bilinemez, gelince geriye çevrilemez, eceli gel

Bir dokun..

ZA ve KADER

. kulak misafiri olduğu
ere:
cedeki infilâk facia
m. Bir sürü insan ka

.. Fakat ne yapars
kaderin önüne geçil

ul lâkırdı?
ayağı lâkırdı işte. On
deratı böyle imiş.
n öyle olsun?
değil mi ya? Eceli
olmasaydı gidip de
çalışmazlardı.
kada çalışmayanlarda
var. Altı tane itfaiye ne
aciada kurban gitti.
dderat dedim ya.
nitlerin infilâkına ne de

a tabii değil mi?
n tabii oluyormuş? Bi
emeleri tahta olmasa
süratle genişlemez, d
sirayet etmezmiş. Facia
bebi bu imiş.
m sen de! Kulak as
a. Bunların hepsi ka
r. Patlayacağı varsa
n dibinde olsa ge
dağları görmüyor mu

ve ateşi önlemesede
ya da sirayet etseydi
man iki bin mermi d
mış.
r ya. Ateşle barut bi
r mu?
celeri okumadın mı s
rmi de patlasaydı o
mahlûk kalmayacak
atlamadığına göre, o
elmemiş.
ek iki bin mermi de p
bir çok insan ölse
lmüş sayılacaklardı?
şüphe mi var? Eceli
an ölmez. Ecel geldi c
rsu bahane.
söylüyorsun yahu? B
gibi tehlikeleri önle
en tedbirler evvelde
ydı...
e... Takdir, tedbire u

n içinde cephane fab
ek...
kar bundan? Fabrika d
a da olsaydı kazara ya
a barutlar patlayınca
ene ölmiyecekler miydi?
amma öbür mermiler
sını düşünmüyor mus
rikadakiler değil, ev
anlar da öleceklerdi.
, ecel gelmeyince hiç b
Görüyorsun ki patlam
er. Kaderleri böyle imi
şuracıkta beni patlat
ahi. Demek kazaya, ka
itikadın bu kadar sa

te... Söyledim ya, kaz
n önüne geçilmez, ece
nan geleceği bilineme
iye çevrilemez, eceli gel

GÜNLER GEÇERKEN

Nohut Oda, Bakla Sofa

Eskilerin "nohut,, oda, "bakla sofa,, diye tarif ettikelri küçük, dar ev, şimdi şehrimizi dolduran "mercimek oda, darı sofa,, apartıman daireleri yanında muhakkak ki kâşane idi!.

Hiç değilse alt kattan üst kata çıkmak, ufacık bir bahçeye yahut avluya can atmak mümkündü.

Geçen gün bir seneliği peşin, aylığı 70 liradan, zemin katında yeni bir apartımana taşınan akrabadan bir aileye sormuştum: — Nasıl yer, orası? Kaç oda?

— Odası yok, dediler, daha doğrusu oda mefhumuna uyan tarafını bulamadık. Zira yatak odasına karyolayı soktuk, dolap dışarıda kaldı. En geniş odasına masayı zor tıktık, büfe sığmadıktan başka iskemleleri de masanın altına ittik. Şöyle geriye doğru çekip ferah ferah oturmak mümkün olamıyacak?

İnanmadım. Zaten bir ziyaret lâzımdı; gidip gördüm. Bu apartımanda duvarlara uyuz keçi gibi sürünmeden bir adım atmak kabil değil. Daima bir yere, duvara, iskemleye, masaya, dolaba, hattâ uzunca boylu isen tavana sürünmek mukadder..

Sanki cüceler yahut insan cüssesinde olmayan bam başka mahlûklar için yapılmış. Beş dakika duramadım. Ancak kapıdan fırlayıp da caddeyi bulunca nefes alabildim.

Peki, böyle bir bina inşasına imar müdürlüğü nasıl müsaade etmiş? Hani bir de sıhhat kaideleri göz önünde tutularak hazırlanmış bir (yapı ve kredi).. — pardon, kalemim göz, dil alışkanlığile banka ismine kaçtı! — bir (yapı ve yollar) kanunu vardı: meskenlerdeki odaların 12 metre kareden daha küçük olmamasını emrediyordu... Ne oldu bu kanuna? Mer'iyetten kalktı mı?

Hayır, yürürlüktedir. Ama bizdeki usul yürürlükte... Yani emeklediği bile şüpheli. "varak-ı mihri vefayı kim okur, kim dinler,, fetvasınca bir yürürlük!

"Minareyi çalan kılıfını hazırlar,, deriz ya... O kanunu da bir şeye benzetmiş, kılıfa uydurmuşuz. Meğerse kiler ve benzeri yerler için nizamname bir ölçü tayin etmediğinden imar müdürlüğünce bu "mercimek oda,, lar da değil kiler sayılıyormuş.

Bir apartıman ki bir helâsı, bir mutfağı ve dört kileri mevcud... odası mefkud. adı mesken!

İşte plânı tasdik edilen "mesken,, yani insan oturacağı yer kilerden ibaret. Kilerden ibaret binlerce mesken müsaadesi evrmişiz. Plân ve müsaade evrakında nice mühendis, mimar, şef, müdür imzaları dizili!

Yahu, insaf! Dört kilerli eve bir tek oda olsun konmaz mı? 12 metre karelik biricik oda?

Ona bile lüzum görmemişiz. Nizamnameyi bu şekilde tatbik etmişiz ve etmekte berdevamız.

Ne olacak şu yolsuzlukların sonu?

İnsanın bir müddet de suiistimâlleri, yolsuzlukları, kanun ve nizamname hilâfına hareketleri, hiyleli tefsirleri kökünden temizlemek cezalandırmak için gayri siyasî mahiyette yeni bir (İstiklâl mahkemeleri) kurulmasını isteyeceği geliyor. Hattâ şu dakikada öyle bir mahkemeye merhum Ali beyi aratmayacak bir reis olmağı bile istersem şaşmayınız.

Yolsuz işler her sahada aldı, yürüdü ve bir irtica, bir cinayet kadar zararlı mahiyet aldı. Kısacası canımıza tak dedi ve tenkili lüzumu bir vatan meselesi oldu!

B. H. K.

eyen de ölmez.
— O halde at bakalım kendini
nçereden denize.
— Ne münasebet? Ölmeeğ niyen yok.
— Denizde öleceğini ne biliyorn? Ecelin geldi mi?
— Amma da lâf ha! Eceli var mı
nun? Denize düşen insan boğur tabii. Kör kör parmağım gözü.
— Demindenebri söylediklerin ne ya kerata? Eceli gelmiyen ölz diyen sen değil miyidn? Başıa gelenler hep senin kafakilerin, senin gibi "adam sen de,, rin yüzünden değil mi? Haydi ap ver bakayım!
— ???...

Cemal Refik

Klâsik Tedavide Bir Muvaffakiyetsizlik

Bir akıl hastası bir at yuttuğunda ısrar ediyordu. En nihayet doktor buna inanır görünerek ameliyat yapacağını ve yuttuğu atı çıkaracağını söyledi. Akıl hastasına eter koklatıldığı ve kendinden geçtiği sırada odaya büyük bir siyah at getirdiler.

Hasta kendine geldi ve doktor atı ona gösterdi. Fakat hasta menfi mânada başını sallayarak:

— Hayır, dedi, bu benim yuttuğum at değil! Benimki beyazdı!..

Yeni keşfedilen bir makine vasıtasile insanlar uçabilecek (Gazeteler)

— O... merhaba yahu!. Seni yerde ararken gökte bulduk!..

— Gördün mü hanım!.. Ben sana bu kız bizim oğlanı havalandıracak dememiş miydim!..

— Hey gidi hey!... Görüyorsun ya şu medeniyet ne güzel şeydir!

NİKÂH DAİRELERİNDEN HAYAT SAHNELERİNE

ERKEKLİK GURURU

— 51 —

— Peki amma bugün Şevki beyin bizi getireceğini evdekiler bilmiyorlar mı?

— Biliyorlar ama.. şey.. oluyor..

Bu esnada Şevki bey geldi, otomobilin kapısını açtı.

Yutkuna yutkuna Firdese cevap vermeğe çalışan Hamiyet hanım bu zorluktan kurtulmanın sevinci ile genç kadının kolundan çekti, otomobilden indiler. Şevki bey önde yürüyordu.

Taşları aşınmış, çarpılmış basamağın önüne geldikleri sırada içeriden kilit tıkırtıları duyuldu, boyaları dökülmüş, yama yama pas tutmuş demir kapı, bir adam geçecek kadar aralandı. Şevki bey misafirlerine yol gösterecek yerde kendisi onlardan evvel içeriye girdi, kapıyı bir az daha açarak elile işaret etti. Hamiyet hanım telâşla Firdesi kolundan çekti:

— Haydi kızım, gir içeriye .

Onlar da girer girmez kapı tekrar kapandı. Kınalı saçlarını eski bir yemeni ile bohçalamış, basma entarili, uzun boylu, erkek yapılı, yüzü çilli, gözlüklü bir kadın kapıyı kilitleyip deliğin sürgüsünü de kapadıktan sonra sürmeli gözlerini belerterek Firdesi tepedn aşağı süzdü, müstehziyane dudak büktü, sonra âşina bir eda ile Hamiyet hanıma göz kırparak gülümsedi.

Yine Şevki bey önde, misafirler arkada, karanlık, dar uzun bir avludan geçtiler. İç tarafta yüksek tavandan sarkan küçük, kirli bir ampulun soluk ışığı merdiven başını zorlukla aydınlatabiliyordu. Hamiyet hanım, Firdesin kolunu sım sıkı tutuyordu. Her basamağı ayaklarile yoklaştırarak gıcırtılı merdivenden çıkarlarken genç kadın kendini tutamadı, yavaşça sordu:

— Bu nasıl zengin evi, hanım teyze? Hem karanlık, hem insanın içine ürperti veriyor. Mezar gibi bir yer. Şevki beyler nasıl oturuyorlar burada?

— Söyledim ya, kızım. hanım efendi eski gidişatı bozmuyor.

Yukarıdan kadın kahkahaları duyuluyordu. Birinci katın sahanlığına çıktıkları zaman Şevki bey camlı kapıyı açtı, içeriye seslendi:

— Neredesiniz, çocuklar?

Yine şakrak kahkahalar yükseldi, bir az sonra merdiven başına iki kadın çıktı Burası daha aydınlıktı. Firdes dikkatle baktı. İkisinin de yarı dekolte kıyafetleri, yüz tuvaletleri, hareketleri Hamiyet hanımın anlattığı ağır başlı bir aile vaziyetine hiç de uymuyordu. Hamiyet hanımın elini öptüler. Sonra Şevki bey takdim etti:

— Kardeşim Neriman, Leman.

Mağrur, müstehzi, yılışık tavırlarla Firdesin elini sıktılar, misafirler içeriye girdikten sonra arkadan kahkaha çınladı.

Şevki bey yan taraftaki oda kapısının önünde durdu:

— Geç kaldık diye annem merak etmiş.

Evvelâ Hamiyet hanım girdi.

— Ah kardeşçiğim, sizi o kadar göreceğim geldi ki.

Saçları boyalı, yüzü hafif pudralı, yanakları sarkmış, gerdanı pelteleşmiş, koca göbekli, kabarık kalçalı, şişman, desdeğirmi gövdeli bir kadın paytak adımlarla odanın ortasına kadar yürüdü, kart, cırlak bir erkek sesile:

— Haydi, haydi, vefasız. Göreceğin gelseydi kapımızı açar da bir hatır sorardın.

Diye sitemler ederek Hamiyet hanımın boynunasarıldı.

Ce. Re.

(Devamı var)

Eğlence Köşesi:

Hayret Veren Şeyler

Bunlara, tabiatın kendi kanunlarına karşı itaatsizliği mi, yoksa harikalı istisnaalrı mı demek lâzım, bilemeyiz. Bunlar arasında o kadar akla hayret verenleri (eski tâbiriyle muhayyerül-ukul olanları) var ki inanmak aklın ereceği işlerden değildir. Bir kaç tanesini sunuyoruz:

★ Afrika içlerinde **(Lan-ya-lı-nat-ka)** mıntakasındaki ormanlarda, kuyruğu istikametinde yâni geriye doğru uçabilen bir kuş nesli keşfedilmiştir. Âlimlerin tetkiklerine göre bu kuşun kuyruğu gayet uzun olup geriye uçacağı zaman kanatlara bir manivelâ tesiri yapmaktadır. Âlimler bunu mükemmel bir vitestertibatı olarak vasıflandırmışlardır.

★ Uçsuz bucaksız Orta Asyada Çin'in **(Ma-nan-i)** eyaletine bağlı **(Kın-sa)** kasabasına civar bir yerde bir pınar vardır ki suları saatten saate fark etmekte, renk renk akmaktadır: kırmızı, siyah, mavi, yeşil, eflâtun!.. Sular, esrarengiz lâboratuarlardan çıkıp yer yüzünü şerefnedirmektedir. Bütün diğer suların yeknasaklığına karşı ne munis bir isyan!...

★ Bu da Okyanus'a ait bir sır:

İkinci dünya harbinin en buhranlı seneleri içinde, emniyet maksadile, Okyanus'un pervane eli değmemiş bâkir sularından geçmek mecburiyetinde kalan kaptanların müşterek raporlarından anlaşıldığına nazaran, denizin sathında suların hücum edip kapatamadığı büyük bir çukur, duvarları sudan ibaret bir uçurum halinde durmaktadır. Gemiciler, yanına yaklaşamadıkları bu çukura, oraya yakın bir adada oturanların lisanında (kaplan çukuru) manâsına gelen **(Nız-dı-dan-al)** ismini vermişlerdir.

★ Şaşmamak elden gelirse şaşmayın:

Hidistanda bir Racanın malikânesindeki hususi müzesinde (3701) sayfalık bir intihar pusulası bulunmaktadır. Hikâyesi şöyledir: Karısına kızan bir Hindli intihara karar veriyor. İntihar sebebini ve son arzusunu yazmak üzere masa başına oturuyor. Oturuş o oturuş. eKndisini yazıya kaptırıyor, bir daha kalkmak bilmiyor ve yazıyor, yazıyor... Nihayet açlıktan, susuzluktan, uykusuzluktan bitap bir halde 37 gün sonra ve 3701 nci sayfada ömrü tükeniyor, fakat intihar mektubu bitmiyor. İşin asıl karanlık tarafı 3701 sayfalık ve bir ömre mal olan yazının bir satırından dahi intihar sebebi ve arzusunun istihracına imkân bulunamaış olmasıdır. Mezkûr yazı dünyanın en uzun otobiyoğrafisi telâkki edilmektedir.

Şimdi yukarıyayazdığımız vak'aları, aziz okuyucu, sizinle birlikte tetkik edip esrarını çözelim:

Birinci vak'a: Geriye doğru uçan kuş, adı üstünde kanatlı bir yalan. Tabiat hiç bir zaman böyle saçmalık yapmaz, görülmüş, işitilmiş şey değil.

İkinci vak'a: eRnkli pınar, sadece muhayyel bir kaynak.

Üçüncü vak'a: Deniz sathındaki derin çukur, keza, muhayyelenin inşa ettiği bir idrâk tuzağından başka bir şey olamaz. İnandınızsa kabahat benim mi?

Dördüncü vak'a: İntihar mektubu. 3701 sayfalık yazıda intihar teşebbüsüne ait en küçük bir ima dahi sezilmediğine göre, bunun bir intihar mektubu olduğunu hangi delil ile söyliyebiliriz? Belli ki bu da bir şaka, kamufile edilmiş bir yaaln.

Maksadımız bir az merak uyandırıp, sonunda ortaya bir avuç sürpriz koymakt,

Dikkatinizden kaçmışsa bir noktayı daha açıklayalım: Lütfen yazımızda adı geçen coğrafi mevki isimlerine bir daha bakın, zahmet olmazsa. O zaman esrarı daha iyi çözmüş olacaksınız. Kolay bulmanız için bu kelimeler parantez içinde çizilmiştir. Bu kelime heceleri sağdan sola okununca oyunumuz sona erecek.

Şadi Usal

— Zavallı, ölmüş. Nesi vardı?

— Küçük bir çiftliğinden başka bir şeyi yoktu!

"İtalyan karikatürü"

İspiritizmacıda

— Şimdi kocanızın ruhunu çağıracağım.

— Beyhude sağlığında zaten onun böyle bir şeyi yoktu ki...

"Fransız karikatürü"

DOĞRU SÖZLER

★ Kusurların fazlalığı bağışlanabilir, faziletin yetersizliği bağışlanmaz.

★ Köle efendisinin zayıf olmasına katlanmaz.

★ Yüksek ruhların birbirlerini anlamak için ayrı imtiyazları vardır.

★ Şeytanın bulunduğu yerde Tanrı yoktur.

★ Doktorlar ümitsiz vak'alarda ümitsiz çarelere baş vururlar.

★ Kadın ancak ümidini kaybedince utanmasını, hayasını da kaybeder, bu anlaşılması güç fıtrî bir duygudur.

★ Saygının sınırı vardır ama aşk sınır tanımaz.

★ Hakikate karşı söylenecek söz yoktur.

ölmüş. Nesi vardı?
bir çiftliğinden başka
ı!

"İtalyan karikatürü"

n bitap bir halde 37
3701 nci sayfada ön-
fakat intihar mektu-
şin asıl karanlık tara-
alık ve bir ömre mal
bir satırından dahi
ve arzusunun istihra-
bulunamaış olasıdır.
dünyanın en uzun oto-
läkki edilmektedir.

arıyayazdığımız vak'a-
uyucu, sizinle birlik-
esrarını çözelim:

'a: Geriye doğru u-
üstünde kanatlı bir ya-
ç bir zaman böyle sa-
z. görülmüş, işitilme-

a: eRnkli pınar, sade-
bir kaynak.

k'a: Deniz sathındaki
keza, muhayyelenin
r idrâk tuzağında
y olamaz. İnandınızsa
m mi?

vak'a: İntihar mektu-
falık yazıda intihar fe
en küçük bir ima da-
ine göre, bunun bir
u olduğunu hangi del
riz? Belli ki bu da bi-
le edilmiş bir yaaln.
z bir az merak uyan-
nda ortaya bir ayu
akt.

den kaçmışsa bir nok-
açıklayalım: Lütfen
geçen coğrafi mevki
daha bakın, zahmet
aman esrarı daha iyi
ksınız. Kolay bulma-
elimeler parantez için-
. Bu kelime heceleri
okununca oyunumuz

Şadi Usal

anmaz.

dır.

beder, bu anlaşılması

TABANCASIZ Aşklar

Yazan: Frederic Boutet.

O. ORHON

ZAYIFLAR BİRLEŞİNCE...

Dört senedenberi, hemen hemen aynı zamanda evlenmiş olan Leblaylar'la Costalar pek samimi idiler.

Paul Costa ile Edouard Leblay mektepte beraber okumuşlardı. Paul Lucie ile nişanlandığı vakit arkadaşını genç kızın evine götürmüş, orada Lucie'nin çok sevdiği ve sık sık buluştuğu bir genç kız olan Fernande'la tanışmış ve derhal evlenmişlerdi.

Her iki çift de balayı seyahatlerinden dönünce buluşmuşlar pek samimi dost olmuşlardı. Dört rakamı, tiyatro locaları, otomobil gezintileri, lokatna ve dansing masaları için pek rahat pek iyi oluyordu. Bu gibi gezintilerle eğlencelerde sarfedilen para da taksim edilince, her iki tarafa da ağır gelmiyordu.

Dördünün de birbirlerine benzeyen, bir çok birleştikleri noktalar vardı.

Hepsinin tahsil ve terbiyeleri ayni derecede, ayni orta halli fakat para sıkıntısı çekmemiş bir sınıfa mensupturlar. İki erkek başka başka tarzlarda hoş .

Paul sporcu ve kendinden emin, Edouard zarif ve mahfiyetli, ikisinin de, birisinin otomobillerde ötekinin mensucatta serbest, oldukça da külliyetli kazançları vardı. Kadınların ikisi de ayrı ayrı güzeldi. Luice sarışın mavi gözlü bir az narin, Fernande iri siyah gözlü, siyah saçlı sağlam yapılı. kendilerine yakışacak tarzda giyinip süslenmeği ve eğlence yerlerine gitmeği çok severlerdi.

İki çift arasında başka bir benzerlik daha, iki ailede de hâkimiyet karı kocalardan birisinin elindeydi, öteki daima itaata boyun eğmiye mecburdu. Costalarda hâkim ve her şeyde sarışın karısı Lucie'ye istediği gibi arzularını yaptıran Paul'du, ilk zamanlar genç kadın bir az karşı gelmek istemişse de, bunun boşu boşuna hiç hoşlanmadığı bir sürü kavgaya gürültüye sebep olacağını anlayarak vaz geçmişti. Labay ailesinde ise aksine, hâkim ve diktatör olan kadındı. Sakin Edouard karısının hiddetine aşırı ve gürültülü bağırmalarına meydan vermemek için, bütün istediklerini itirazsız kabul ederdi.

Bu şekilde, birisi kadın öteki erkek tarafından idare edilen iki aile de beraber bir yere gitmeye karar verecekleri vakit bu kararı yine bir kadınla bir erkek verirlerdi: Paul'la Fernande araarında gidilecek gece veya gündüz eğlencelerinin yerlerini. Yaz tatilini hep beraber geçirecekleri mevkii, seçilecek lokanta veya tiyatroyu ısmarlanacak yemeği kararlaştırırlar, ötekiler de hiç bir zaman kendi zevklerini ve fikirlerini söyleyemediklerinden verilen kararları kabul ederlerdi. Hakları olan tek şey, bu eğlencelere iştirak etmek kararlar mucibince hareket etmekti.

Dört sene bu hayata büyük bir iradae ile uymaya çalıştılar; sonunda üzerlerine çöken yorucu ve şiddetli esarete tahammül edemiyeceklerini itirafa mecbur kaldılar.

Bir haziran akşamı, dördü de çalgılı bir lokantada akşam yemeklerini yedikten sonra, vaziyetin vahametini ilk önce açıkça anlayan Edouard oldu.

Yemekte, Paul ile Fransada yaz tatillerini geçirecekleri yeri kararlaştırmışlardı. Pyrénés dağlarına gidilecekti, hep de deniz kenarına gidilmezdi ya, bir değişiklik olsun, güzel dağ gezintileri yaparız. Bu böylece kararlaştırıldıktan sonra beraber dansa kalktılar. Edouard ile Lucie'de onları takibettiler. Dans ederlerken Edouard Lucie'ye:

— Dağı sever misiniz? diye sordu.

Lucie üzüntülü bir sesle:

— Hayır, bana hüzün verir.

— Tırmanmak da bende baş ağrısı yapar...

Onlar sporcu olduklarından... Evet ama bizim yaz tatili berbat oldu demektir...

Sustu, bir az tereddütten sonra, birdenbire:

— Her halde, çok zâlim şeyler.. dedi:

Lucie, ötekilerin yakınlarda olup duymaları ihtimaliyle etrafına bakınarak.

O!.... dedi.

Edouard sesini alçaltarak:

— Evet haklı değil miyim? Her dediklerini yapıyoruz, arttırdıkça arttırıyorlar...

— Rica ederim, susun, böyle söylemek doğru değil..

— Neden? Hakikat bu. Evlendiğimizdenberi onların esiriyiz. Yumuşak, uysal, sabırlı olduğumuzdan, hiç bir zevkimizi söylemeğe, hiçbir proje yapmaya hakkımız yok... Biz den de fikir sorar gibi görünmek nezaketinde bile bulunmuyorlar. İsyan edilecek hale geldi... Hayatımızı berbad ediyorlar... Esirleri gibiyiz... Hakkım yok mu?

— Doğru haklısınız...

İkisi de susarak düşünmeye koyuldular. Her biri, Edouard nihayet hakikati fark edip söylediği için, Luice işittiği için, vaziyetlerinin tatsızlığını birden anlayıvermişlerdi. İkisi de hayatın fena kurulduğunu, hayat arkadaşlarını yanlış seçtiklerini, uysal, sabırlı, sakin olduklarından bu mütehakkim ve çabuk öfkelenen Fernande ile sert ve müstebit Paul yerine birbirleriyle evlenmiş olsalar çok daha mesut olurlardı.

(Sonu gelecek sayıda)

Çeviren: Fatma KARAY

Fakir ressam zengin ressamın modelinden istifade ediyor.

"Fransız Karikatürü"

Kıvıramayınca

— O! göğsüne ne güzel bir gül takmışın böyle!

— Koca budala, göğsümdeki gül değil krizantendir.

— Ya! Peki krizantemi nasıl yazarsın?

Çiçeklisı bir müddet düşündükten sonra dedi ki:

— Haklısın arkadaş, bu çiçeğe gül denir!.

Büyük Tasa

— Yüz seneye kalmaz, bu yeni icadlarla muhakkak dünyayı mahvedecekler.

— Başımıza geleceklere bak!

Kolleksiyon Ciltlerimiz Hakkında

Cildedilmek üzere idarehanemize gönderilen koleksiyonların pek fazla olmasından dolayı mücelidhane siparişleri vaktinde yetiştiremediğinden irsalât gecikmektedir. Evvelce gelmiş olan koleksiyonlardan bir kısmı da maalesef o yüzden tehire uğramıştır. Maamafih on beş güne kadar muhterem sahiblerine gönderilmeğe başlanacaktır.

Bundan böyle cildlerin irsal veya sipariş tarihinden ancak üç ay sanra gönderilmesi kabil olacağını da itizarlarımızla arz ederiz.

En Fena Giyinenler

Hollywood'un moda mütehassısı Ray Driscoll'un fikrine bakılırsa dünyada en fena giyinen bazı meşhurlar şunlardır:

1 — Başkan Truman'ın fazla gösterişli kıyafetlerle gezen genç kızı Margaret;

2 — Hâlâ düğmeli fotinler giyen sinema aktörü Adolf Manju;

3 — Yeniden "patates çuvalı,, şeklini ortaya koyan İngiliz veliahdı prenses Elizabeth;

4 — Her zaman ütüsüz ve biçimine uymaz elbiseler içinde dolaşan aktör Fred Allain,

5 — Eski Holanda kraliçesi Wilhelmine.

Hiç Sıra Beklenir mi?

Rahmetli halk san'atkârı komik Naşid, hemen hemen ömrünün sonuna kadar sıhhatini muhafaza etmiş bir adamdı. Gürbüzdü, kuvvetliydi, çevikti. Son hastalığı müstesna, hemen hemen hiç hastalık çekmemişti. Çocukluk arkadaşlarından biri, zamanın meşhur bir doktoru olmuştu. Ara sıra tiyatroya gelir, Naşidle hoş beş ederdi. Bir gün Naşidin de aklına esti ve arkadaşının muayenehanesine uğradı. Bir de ne görsün? Bütün iskemleler sıra bekleyen hastalarla dolu. Sırası geleni içeri almak için muayene odasından çıkan doktor arkadaşını görür görmez Naşid yüksek sesle söylendi:

— Nafile, dedi, burası daima böyle kalabalık olursa, kendini muayene ettirmek için sana hic bir hasta uğramaz !

Menfaatinizi korumak isiyorsanız
AYDEDE
ye ilân veriniz çünkü:
AYDEDE
de çıkan ilânların ömrü bir günlük değildir.

AYDEDE

SİYASİ HOŞSOHBET GAZETE

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	7,5 Lira
»	Memleket dışı	12 »
1 Senelik	Memleket içi	14 »
»	Memleket dışı	21 »

Süt çocuklarının beslenmesinde

VİTAMİNLERİN

Ehemmiyeti çok büyüktür.

ÇOCUKLARINIZI

ARI

Pirinç unlariyle besleyiniz.

Kalori ve Vitamin Bakımından

En mükemmel çocuk mamasıdır.

BABA ÖĞÜTLERİ:

HERKESE ÖĞÜT

Bu herkese öğüttür: nasıl tek yaşanmazsa,
Nasıl tek yaşayanın hayattan zevki azsa,
Tek lisan bilenler de dünyadan az tad alır:
Görüşü, anlayışı, bilgisi kısır kalır.

Başka dillerde çıkan dergide, gazetede
Oku, neler oluyor buralardan ötede.
Faydasını görürsün en azı sinemada.
İşin zevkli tarafı, sözleri anlamada.

Küçücük bir emekle bu zorluklar yenilir:
LİNGUAFON sayesinde kolay dil öğrenilir.

Grip ve Nezleye Karşı

EN BAŞARILI İLÂÇ

KİNİNLİ

GRİPİN

dir.

T. C.

ZİRAAT BANKASI

1949 İKRAMİYE TUTARINI
300.000 Liraya yükseltmiştir.
4 ÇEKİLİŞİN HER BİRİNDE

25.000
10.000
5.000 Liralık

İkramiyelerden başka 1000 lira ile 50 lira arasında 461 muhtelif ikramiye vardır. Şansınız yardım ederse istediğiniz yerde, istediğiniz EVİ, ARSAYI, TARLAYI, EŞYAYI alabilirsiniz.

ÇEKİLİŞLER:

28 Şubat - 30 Mayıs

31 Ağustos - 30 Aralık

İkramiyelerden faydalanmak için çekilişlerden bir ay evvel Vadesiz Tasarruf hesabında 100 lirası bulunmak ve bu miktarı çekiliş tarihine kadar devamlı şekilde muhafaza etmek kâfidir. Aynı müddet zarfında hesaplarında 100 liradan fazla bir bakiyeyi muhafaza edenler her 500 lira için ayrı bir kur'a numarası alırlar.

YENİ NEŞRİYAT

KAT MÜLKİYETİ

Yazan: Ordinaryüs Profesör
Ebül'ulâ Mardin

Memleketimizin mesken buhranı davasında en mühim noktayı teşkil eden (kat mülkiyeti) hakkında Şark ve Garp hukukçularının fikirlerile Millet Meclisindeki müzakereleri ve bizzat profesörün görüş ve tetkiklerini ihtiva etmektedir. İstanbul Üniversitesi yayınları arasında neşredilmiş bu fevkalâde ehemmiyetli kitabı bütün hukukçularımıza ve mesele ile alâkalı vatandaşlarımıza güvenerek tavsiye ederiz. Bilhassa milletvekillerimiz okumalı, kat mülkiyetinin lüzumuna dair tam malûmat ve bir kanaat hasıl etmelidirler. Bilindiği vechile o husustaki kanun meclisce kabul olunmamıştı.

DENTOSİL
DİŞ KREMİ

AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞININ KORUYUCUSU

FATİHTE

Dahiliye Mütehassısı
Dr. Orhan Birman
Her gün 13 den sonra hastalarını kabul eder.
Tel. No. 23587 — Ev 82705

SEN - BEN

Kokusundan çekindiğiniz şeyi yemek için size cesaret veren tek müstahzar.
Depo: TÜRKİYE Eczanesi - İstanbul Ankara Caddesi No. 88 Tel: 23475

HAKİKİ ASPİRİN
tozundan yapılmış
ASPİRİN
komprimeleri
SAFASPİRİN dir.

Sahibi: F. KARAY
Yazı işlerini fiilen idare eden: Cemal Refik Delibaş
İdare yeri: Ankara Caddesi 98/2 İstanbul
Dizildiği yer: Murad KERMAN Mürettiphanesi
Basıldığı yer: TAN Matbaası

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Çocuk hesapları arasında özel ikramiye çekilişi

21 Nisan 1949

Tarihinde yapılacaktır.
En az 50 lira bakiyeli hesaplar bu çekilişe katılacaklardır.

31 Mart 1949

akşamına kadar açılacak yeni hesaplar da bu çekilişten faydalanacaklardır.

Hesaplarında en az yüz elli lira bulunan kız çocuklar 1949 yılındaki altı ikramiye çekilişinden, erkek çocuklar da beş ikramiye çekilişinden istifade edeceklerdir.

Çocuklarının yarınlarını düşünenler, bu fırsattan istifade ediniz!

Çocuk Ansiklopedisi

Türkiyenin yalnız bütün çocoklarını değil hattâ bütün büyüklerini de ilgilendirir.

***

Bütün dünyanın bilgileri herkesin anlıyacağı tarzda sade olarak yazılmıştır.

***

Dikkati çeken büyük ve çeşitli resimlerle 2 Büyük Cilt, 1448 sayfa, 1783 Resim, 218 Mevzu

Fiyatı 15 Liradır.
İstanbul TAN Matbaası

Çocuk Haftasının başlangıcı olan 23/Nisan/ 1949 da çekilmek üzere Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Merkezinin tertipeldiği büyük eşya piyangosu biletlerinden bir tane alınız.

Bir lira size otuz bin liralık şık bir ev, kamyon, otomobil, motosiklet, bisiklet, traktör, pulluk, dikiş makinesi, radyo, salon, sofra çay takımı, altın kol saati, paltoluk ve robluk kumaşlar, çantalar, çorap ve gömlekler.. gibi yüz elli bin lira değerinde altı bin parça eşyadan birisini kazandırabilir; bu vesile ile de yoksul memleket yavrularına eşfkatli ellerinizi uzatmış, onları da sevindirmiş olursunuz.